

[Glensgård]

Af en Marienborgkonference afholdt af boligministeren med folketingets boligudvalg fremgik det, at de samlede investeringer i forbindelse med regeringens forslag om en byfornyelse over en årrække ville andrage 60-70 mia kr. I en i øvrigt stram økonomisk situation – således håber jeg finansministeren også vil beskrive det stade, hvor Danmark befinder sig – bør det meget nøje overvejes, om der er baggrund for at iværksætte et initiativ af et så uoverskueligt økonomisk omfang.

Efter fremskridtspartiets opfattelse bør boligministeren også af økonomiske årsager pålægges at nedsætte sit boligpolitiske målsætningsniveau.

Hvis ikke finansministeren reagerer på den opståede situation vedrørende byfornyelsen, vil det blive endnu ét og samtidig det dyreste stød, der er givet til Danmarks økonomiske fallit.

Besvarelse (9/5 80):

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Hovedsynspunktet bag det fremsatte lovforslag om byfornyelse og boligforbedring er, at det er samfundsmæssigt rigtigt at bevare og modernisere den ældre boligmasse fremfor at lade den forfalde, senere nedrive den og opføre nybyggeri.

Samfundøkonomisk er det bedre at investere i forbedring af det ældre byggeri fremfor at investere i nybyggeri. Beskæftigelsesvirkningen af byfornyelse er bedre end ved nybyggeri, og samtidig er byfornyelsen ikke så belastende for betalingsbalancen.

Som bekendt indeholder lovforslaget om byfornyelse og boligforbedring ikke økonomiske rammer for omfanget af byfornyelsen og boligforbedringen. Skønnet over de samlede investeringer m.v. i lovforslaget er at betragte som regneeksempler under visse forudsætninger.

Da der imidlertid er tale om investeringer af betydelig størrelsesorden, har regeringen søgt at indpasse disse i den samlede økonomiske politik, herunder afpasset efter den aktivitet, der i øvrigt foregår inden for byggesektoren.

Ovennævnte hensyn er således tilgodeset i den indgåede aftale af 5. maj 1980 mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti,

hvor der i beskæftigelsesplanen for 1981 er afsat en samlet økonomisk ramme til både sanering og byfornyelse på i alt 276 mill. kr.

Man gik herefter til dagsordenens punkt 3, der var:

3) *Eneste behandling af:*

Indstilling fra udvalget for forretningsordenen om folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57. (Maisted).

(Beslutningsforslag nr. B 130. Fremsat 9/5 80 i betænkning fra udvalget for forretningsordenen).

Indstillingen sattes til forhandling.

Forhandling

Thorndahl (FP):

Fremskridtspartiets folketingsgruppe kan enigt tilslutte sig, at hr. Maisteds parlamentariske immunitet ophæves, således som det jo også fremgår af den enstemmige indstilling fra udvalget for forretningsordenen. Sagen giver imidlertid anledning til nogle principielle betragtninger, fordi sagen er velegnet som illustration af dagens Danmark. Jeg vil godt sige hertil, at hver gang det er nødvendigt for mig at holde et indlæg af den karakter, jeg holder i dag, og hver gang det er nødvendigt at udforme synspunkter som dem, der fremgår af det betækningsbidrag, vi har udarbejdet, så skal jeg overvinde noget i mig selv, for selv om det, jeg siger, er rigtigt, så smerter det mig dybt, at det er nødvendigt at sige det.

I min studietid i kantinerne, på restauranter, på kollegierne, og hvor det ellers kunne være, forsvarede jeg indædt det synspunkt, den opfattelse, at Danmark er et retssamfund, at borgerne bliver behandlet ens, at myndighederne er ubestikkelige, at myndighederne er hæderlige, at politikerne ikke misbruger deres magt, og at alle har lige muligheder uanset deres politiske eller religiøse opfattelse. Denne naive, viste det sig, studentiske virkelighedsflugt kunne jeg ikke opretholde. Da jeg blev kastet ud i dagligdagens Danmark, opdagede jeg, at retssamfundet, vor retssikkerhed desværre i høj grad er politisk styret, og at magtmisbruget i virkelighe-

[Thorndahl]

den er hverdagskost. Men selv med denne dyrekøbte og smertelige erkendelse er jeg alligevel nødt til hver evig eneste gang at overvinde en indre modstand, når jeg skal kommentere de uretfærdigheder og de urimeligheder, der begås; og hver eneste gang håber jeg, at jeg har taget fejl, men hver gang rives man brutalt ud af sin barnetro.

Hr. Maisteds skattesag ligner i høj grad skatte- og afgiftsminister Hjortnæs' sag. Begge sager drejer sig om overtrædelse af skattekontrollovens § 13. Begge sager drejer sig om grov uagtsomhed, og det beløb, det for begge skatteydere drejer sig om, er af samme relative størrelse. Denne overtrædelse af skattekontrolloven kostede imidlertid ikke skatte- og afgiftsministeren fem flade ører. Da begge tilfælde af grov uagtsomhed er blevet behandlet af politi- og anklagemyndigheden, er det jo logisk at spørge sig selv, hvordan det egentlig kan være, at vi behandler hr. Maisteds sag her i dag, for anklagemyndigheden har jo frafaldet sagen mod skatte- og afgiftsministeren.

Som folketinget vil have bemærket, er dette spørgsmål i sig selv naivt, i og med at det som en logisk forudsætning har, at der er lighed for loven i dagens Danmark, men lad os for eksperimentets skyld fortsætte et stykke tid ud fra denne forudsætning, nemlig at vi har lighed for loven her i landet. Så vil det næste logiske spørgsmål være: ja men hvad var egentlig begrundelsen for, at anklagemyndigheden frafaldt sagen mod skatteministeren? Jo, statsadvokat Uno Valbak frafaldt denne sag på grund af, som det hed, bevisets stilling, og hvad betød det så? Jo, skatteministeren påstod, at han havde taget et telefonisk forbehold for selvangivelsens rigtighed, hvad ingen – det er bemærkelsesværdigt – af den pågældende kommunes medarbejdere havde den fjerneste erindring om. Men denne udokumenterede – man kan vel også sige: usandsynlige – påstand var sandelig denne specielle sags kerne. Det ville domstolene lægge helt afgørende vægt på, mente i hvert fald statsadvokat Uno Valbak, og derved blev det, og sagen blev henlagt som afsluttet.

Nå, ville den eftertænksomme tilhører så sige. Var hr. Maisted da ikke smart nok til også at påstå, at han telefonisk havde taget forbehold, da hans sag blev rejst af skattemyndigheden? Nej, lyder svaret, det har hr. Maisted ikke påstået. Derved adskiller de to

sager sig fra hinanden. Hr. Maisted har derimod dokumenteret, at han rent faktisk har taget forbehold for selvangivelsens rigtighed.

Så vil der nok komme en tænkepause hos spørgeren, og så vil det nok komme sådan: ja men hr. Maisteds sag må da så ligge væsentligt bedre end skatte- og afgiftsministerens sag, og, tilføjes det nok, har justitsministeren i øvrigt ikke i folketinget som anklagemyndighedens øverste chef nærmest garanteret, at skatte- og afgiftsministerens skattesag er blevet behandlet på nøjagtig samme måde, som alle andre skatteyders er blevet det og vil blive det? Det spørgsmål kan man jo kun besvare bekræftende.

Så er det nok tænkeligt, at der kommer en ny tænkepause hos spørgeren, men så stilles det spørgsmål, som er det centrale i sagen: hvorfor så denne voldsomme forskelsbehandling af hr. Maisteds skattesag og skatte- og afgiftsministerens skattesag? Hvorfor denne enorme forskelsbehandling?

Jeg er egentlig ikke i tvivl om, at hvert eneste medlem af dette ting kender lige præcis det rigtige svar på dette spørgsmål, men for de enkelte, der muligvis kunne være i tvivl – det er et meget retorisk spørgsmål – hvis der skulle være nogen, der er i tvivl, vil jeg godt for at gøre det lettere at nå frem til den rigtige forklaring på denne forskelsbehandling sige, at hr. Maisted jo er medlem af fremskridtspartiet, mens skatte- og afgiftsministeren er ledende socialdemokrat. Det er den eneste reelle forskel mellem de to sager. Det er den eneste reelle forklaring på, at de to sager er blevet behandlet så forskelligt.

Denne konstatering af den eneste reelle forskel mellem de to sager og forklaringen på, hvorfor de er faldet så forskelligt ud, er også en illustration af, en understregning af, at det samfund, vi i dag lever i, og som vi 179 i fællesskab har ansvaret for, ikke er et retssamfund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets indstilling
vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om tilskud til nedbringelse af jordbrugserhvervenes renteudgifter.

(Lovforslag nr. L 232. Fremsat 12/5 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Westh (S):

Der er en del landmænd, hovedsagelig unge med animalsk produktion, der er kommet i en så vanskelig økonomisk situation, at de vil have svært ved at klare sig, hvis ikke deres omkostningsbyrde lettes. Det er især renteudgifterne, der er tyngende. Det er de bl. a. på grund af det meget høje renteniveau, vi har herhjemme, men også fordi landbrugskapitalen omsættes forholdsvis langsomt.

Dette lovforslag vil lette rentebyrden for de jordbrugere, landmænd, gartnere m. m., der har investeret i driftsbygninger eller påbegyndt byggeri i perioden 15. december 1973–31. december 1979. Det sidste årstal fremgår desværre ikke helt tydeligt af lovforslagets tekst og må nok tydeliggøres under udvalgsarbejdet. Det er kun investeringer, der er foretaget af den på ansøgningstidspunktet værende ejer, der kan gives tilskud til. Lettelsen består af enten et 4 pct.s rentetilskud eller et 5 pct.s rentetilskud, hvis ejendommen er omfattet af en moderniseringsplan, til de investeringer, der er foretaget ud over 150.000 kr.

For at opnå et tilskud, der kan vare i 3 år, skal landmanden have et rimeligt økonomisk behov og have landbrug som hovederhverv. Hovederhvervskravet kender vi fra andre love, men jeg vil gerne spørge ministeren, om reglen ikke kan administreres sådan, at den landmand, der af øjeblikkelige økonomiske, f. eks. likviditetsmæssige grunde midlertidigt har været nødt til at tage arbejde uden for bedriften, alligevel kan få støtten, da det bl. a. gælder om at give ham sådanne vilkår, at han kan vende tilbage til bedriften i normalt omfang.

For landbrugets vedkommende gives støtten for at redde den animalske produktion, som vi ellers ville risikere at miste. Det betyder, at der kun kan gives støtte, hvis der på

ejendommen er animalsk produktion, og at en bevilget støtte må bortfalde, såfremt der ikke længere er en rimelig animalsk produktion på ejendommen. Støtten bortfalder endvidere ved ejerskifte.

Vi regner med, at dette forslag sammen med gældssaneringsloven, tørkelånsloven og de særlige regler vedrørende moms kan være med til at skabe lidt mere tro på fremtiden i landbruget. Vi håber, at andre kreditgivere, f. eks. kreditforeningerne og grovvarehandelen, vil være med til at lette vilkårene for de vanskelig stillede landmænd. Vi har med glæde noteret os, at Kreditforeningen Danmark er gået i gang med opgaven, og at DLG har taget problemerne op. Vi vil opfordre de andre kreditforeninger til også at overveje spørgsmålet.

Vi håber, at de værste af de problemer, dette lovforslag angriber, er klaret i løbet af de 3 år, loven omfatter. Vi vil inden udløbet af 3 års perioden tage landbrugets situation op til vurdering for at se, om det er nødvendigt med yderligere foranstaltninger, da det er afgørende for os både af valutariske og af beskæftigelsesmæssige grunde at have en stor animalsk produktion her i landet.

Vi håber, lovforslaget får en hurtig gang igennem folketinget. Vi kan anbefale det.

Øllgaard (V):

Da venstres ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Niels Anker Kofoed, er forhindret i at være til stede, skal jeg redegøre for venstres synspunkter.

Siden regeringens særindgreb over for landbrugserhvervet har folketinget haft adskillige debatter om landbrugets forhold. Tager vi udgangspunktet i decemberdebatten, var det regeringens opfattelse, at merindtjeningen ved devalueringen var særlig gunstig for landbruget. Derfor mente regeringen, at det var nødvendigt, at dette erhverv ydede en særlig indsats ved at blive pålagt en ekstra skat på 400 mill. kr., der dog blev til 250 mill. kr., en særlig formueskat på 130 mill. kr. samt at betale mere for kontrol og veterinære foranstaltninger. Alligevel hævdede regeringen på det tidspunkt, at der blev et pænt overskud på 850 mill. kr. Disse tal har den korrigeret senere, da det viste sig, at de ikke var rigtige, og de er havnet på omkring 10 mill. kr.